

Maiken Sundskarð við libanesiska markið:

Rakettir raktu tætt hjá okkum og fólk doyðu

– Vit hoyrdu rakettbrestirnar alla tíðina og ein bygd, Kyrat She-
mona, sum liggur bert 10 minuttir frá okkum varð rakt fleiri ferðir
og har doyðu fólk. Fyrstu dagarnar vóru vit bangin, men so vandu
vit okkum við at liva í einum kríggsherjaðum øki, sigur Maiken,
sum arbeiðir í kibbutzini Kfar Giladi fáar kilometrar frá libanska
markinum

Tað tók ikki langa tíð hjá
teimum seks føroyingun-
um, sum arbeiða í israel-
sku kibbutzini, Kfar Gila-
di, at venja seg við, at
kríggj knappliga brast á.
Tá teir sóu hvussu rólga
israelar tóku tað, so siss-
aðust føroyingarnir og hó-
ast teimum stóð í boði at
verða flutt til eina aðra
kibbutz í einum friðalig-
ari øki, so tóku tey ikki av.

Tíðindablaðið Sosialurín
ringdi til kibbutzina Kfar
Giladi fyrrapartin í gjár, av
skrivstovuni varð sagt, at
teir skuldu fara at leita eftir
onkrum føroyingi og vit
skuldu ringja aftur klokkan
fýra. Vit so gjørdur og
klokkan fýra tók Maiken
Sundskarð telefonina. Hon
var eitt sindur bilsin yvir

uppringina og fór síðan at
greiða frá hvussu seinastu
skakandi dagarnir høvdu
gingist hjá føroyingunum í
Kfar Giladi.

– Ófriðurin byrjaði so
smátt við spjæddum álop-
um og vit vórðu kunnaði um
hvat fór at henda. Vit gjørd-
ust sjálvsagt ræsluslugin, tá
vit hoyrdu hetta, sigur
Maiken Sundskarð.

– Har sum libanesar skutu
liggur tætt við markið og
tætt við okkara kibbutz og
israelmenn skutu eisini
beint uttanfyri kibbutzina,
so vit hoyrdu allatíðina tá
rakettirnar sprongdust. Tað
gingu neyvan meira enn
fimm minuttir millum
hvønn brestin. Hetta var
rættuliga óhugnaligt.
Bygdin Kyrat Shemona,

sum liggur bert 10 minuttir í
bili frá okkum var rakt fleiri
ferðir og har doyðu eisini
fólk, sigur Maiken Sund-
skarð.

– Teir fyrstu tveir dagar-
nir vóru vit óttafull, men so
hvarv óttin. Vit hoyrdu
allatíðina bumbubrestirnar
og ein hugsaði næstan, at
hetta var nakað ið átti at
vera. Vit vóru alla tíðina
kunnaði um hvat hendi og
vit fingi at vita um trygdar-
skipanina har vit búðu. Vit
høvdu eisini verið somikið
leingi, at vit kendu kibbutz-
ina og fólkid har búði og
tað sissaði okkum. Israelar
greiddu okkum frá, at hetta
var ringasti ófriðurin í øki-
num seinastu tíggu árin, sigur hon.

–Ringast var um náttina,

*Ísraelska mótalopið á Libanon ferdi við sær hópflygg-
an norðureftir, myndin sýnir eina shiamuslimska fam-
ilju, sum hevur pakkað sekkin og er á veg norðureftir.
Roknað verður við, at eini 200.000 fólk eru flutt norð-
ureftir í Libanon. Mynd: AP*

ella frá klokkan átta á kvøldi
og til tað byrjaði at lýsna um
morgunin, tá vóru tey flestu
álopini, sigur hon.

– Vit svóvu í bumbu-
skýlunum og har vóru vit
biðin um at vera frá tí við
høvdu etið nátturða. Annars
arbeiðdu vit sum vanligt, vit
fóru upp klokkan seks, sjei
um morgunin, sigur hon.

*Hvussu kendist tað at
sova í bumbuskýli?*

– Vit kendu okkum trygg,
fólk greiddu okkum frá hvi
vit máttu sova í bumbuskýli,
her var orsøk til at ansa eftir,
og vit sovnaðu og svóvu
væl. Vit vóru langt niðri
undir jørðini og her vóru vit
trygg, sigur hon.

Teir seks føroyingarnir,
sum eru í Kfar Giladi eru
Jónfríð Lassen úr Klaksvík,
Ann Hansen úr Seldarfirði,
Haldis Joensen úr Leirvík,
Marita Danielsen úr Mið-
vági og Michael úr Leyn-
um.

Marita fekk ein sannan
elddóp, tí hon kom í kib-
butzina júst sum álopini
byrjaðu.

*Høvdu tit hugsa um
aðrenn til fóru, at tit komu
at búgva í einum øki, har
kríggshandlingar fóru
fram?*

– Nei, tað høvdu vit ikki
hugsað nógv um. Vit fingi
eisini tilbøð frá Toru Tour-
ist um at verða flutt, tá
kríggid leikaði harðast á,
men vit avgjørdur at vera
verandi. Hetta gjørdur vit,
tí vit kendu kibbutzina, fólk-
ini og trygdarskipanina, vit
kendu okkum rimuliga
trygg, skuldu vit flytast til
eitt stað longur suðuri, har
vit ongan kendu, so skuldu
vit byrja av nýggjum, og tað
vóru vit ikki sinnaði til,
sigur Maiken Sundskarð.

– Tá ið myndugleikarnir í
kibbutzini hildu at skotini
vóru ov nær, ýldi luftlúð-

urin og øll skuldu fara í
bumbuskýlini. Bumbuskýl-
ir eru allastaðni og hermenn
ganga á gøtunum og ansa
eftir.

Føroyingarnir arbeiða
fyri tað mesta í sjálvum kib-
butzini, teir arbeiða í køk-
inum, á vaskarinum og gera
fyrifallandi arbeiði, av og á
eru teir eisini uttanfyri kib-
butzina í landbúnaðinum.

– Vit merjka tað væl í kib-
butzini, at israelar eru óðir.
Tað hevur verið gjørt álop
úr Libanon so ofta seinastu
tíðina uttan at Israel hevur
svarað aftur, orsakað av
friðartingunum, at nú
var tolið uppi. Partisanarnir
í Libanon fingi greitt at
vita, at gjørdur teir eitt álop
afturat, so svaraði Israel
aftur og tað er tað sum er
hent, sigur Maiken
Sundskarð.

– Nú er vápnahvild og vit
sigga inni nógv til militer.
Men tá álopini vóru uppá
tað harðasta sóu vit ofta
hernaðartýrlur, flogfær og
ein deild av stríðsvognum
koyrdi eisini fram við kib-
butzini norðureftir.

Teir seks føroyingarnir í
Kfar Giladi trívast væl. Veð-
rið er gott um 35 hitastig um
dagin og tey hava nóg mikið
at takast við. Eitt sindur
ymiskt er hvussu leingi tey
skulu vera í kibbutzini, onk-
ur kemur heim um tveir
mánaðar og tann seinasti á
jólum.

justinus

*Ísraelskir hermenn skutu
inn yvir Suðurlibanon. Nú
er vápnahvild og á økin-
um har føroyingarnir í
kibbutz hildu til er hetta
ringasti ófriður í 10 ár*

